

OMDAT HOMOSEKSUALITEIT

GELIEFDEN

MEER IS DAN EEN KWESTIE

PRESTON SPRINKLE

Voor de bijbelteksten is gebruikgemaakt van de Nieuwe Bijbelvertaling (NBV), tenzij anders aangegeven.

GELIEFDEN

Copyright © 2015 by Preston Sprinkle

Originally published in English under the title

People to be Loved

Published by arrangement with The Zondervan Corporation L.L.C.,
a division of HarperCollins Christian Publishing, Inc.

Copyright © Uitgeverij Gideon

Auteur: Preston Sprinkle

Vertaling: Monica van Bezooijen, Zoveel Zinnen

Omslagontwerp: Arjen Niezen, Gideon

Typografie: Coco Bookmedia, Amersfoort

Jaar van uitgave: mei 2019

Uitgave: Gideon, Hoornaar, Nederland

ISBN: 978-90-5999-114-9

Nur: 707, 711

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een databank, of doorgegeven in welke vorm of op welke wijze dan ook – elektronisch, mechanisch, gekopieerd, gescand of op enige andere wijze – behalve voor korte citaten in recensies of artikelen, zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means – electronic, mechanical, photocopy, recording, scanning, or other – except for brief quotations in critical reviews or articles, without the prior written permission of the publisher.

Inhoudsopgave

Woord vooraf – Wesley Hill	7
Inleiding	11
1. ‘Mijn naam was flikker’	17
2. Heilig anders zijn – Is seksueel verschil tussen man en vrouw noodzakelijk voor het huwelijk?	33
3. Van <i>Sex in the City</i> naar <i>Law and Order</i> – Homoseksualiteit in het Oude Testament	51
4. Vunzige films – Homoseksualiteit in het Jodendom en de Grieks-Romeinse cultuur	67
5. Van wie zou Jezus houden? – Homoseksualiteit en de Redder	85
6. De heerlijkheid van God missen – Homoseksuele en heteroseksuele zonden in Romeinen 1	105
7. Vertaalverwarring – Homoseksualiteit in 1 Korinthe 6:9 en 1 Timotheüs 1:10	127
Intermezzo – een samenvatting	149
8. <i>Born this Way?</i> – Maakt God mensen homoseksueel?	157
9. Homo en christen – Gaat dat samen?	175
10. Zijn als de engelen – Hoe ziet christelijke trouw eruit?	195
Nawoord – De uitdaging	219
Appendix – Vijf accepterende interpretaties van Romeinen 1	231
Noten	239

Voor Matt, Brian, Nick, Julie, Nate, Wesley, Lesli,
en de miljoenen andere christenen
die dagelijks worstelen met hun christelijk geloof
en homoseksualiteit

Woord vooraf

Ik ken een christelijke wetenschapper die jarenlang wekelijks een gesprek voerde met twee rabbi's. Het doel van de drie mannen was om de Bijbel samen te bestuderen. Aanvankelijk richtten hun ontmoetingen zich op de Hebreeuwse Bijbel, een tekst die door zowel Joden als christenen geïnspireerd en betrouwbaar wordt geacht. Toen ze een eind op weg waren, gingen ze verder met het Nieuwe Testament.

Als je hoort over hun ontmoetingen, dan ben je wellicht geneigd om te denken dat hun bestudering van de Bijbel verkeerd had kunnen lopen. Overtuigd van het gelijk van hun eigen positie had iedere man kunnen aannemen dat hij niets te leren had van de anderen. Of, als hij een open vizier hield, had iedere man de visie van de anderen kunnen behandelen als historisch of sociologisch interessant, zoals je kennis neemt van een nieuwe diersoort, zonder zelf bereid te zijn om je eigen visie op de proef te stellen of te verbreden. Maar het lijkt er op dat niets van dit alles heeft plaatsgevonden. Voor deze drie mannen bleek het samen bestuderen van de Bijbel, ondanks de grote kloof tussen hen, keer op keer de moeite waard.

Hieraan moest ik denken toen ik het boek van Preston Sprinkle over homoseksualiteit en het christelijk geloof las. Ik leg dit verband allereerst vanwege de nuchtere, gespreksmatige stijl van het boek. De toon is warm en bescheiden, en

Preston schrijft opmerkelijk eerlijk over de blijvende onzekerheid en alle vragen waarop nog geen antwoord is gevonden. Het lezen van dit boek voelt alsof je een kop koffie drinkt met de auteur.

Ten tweede dacht ik ook aan die ontmoetingen vanwege hun ogenschijnlijke zinloosheid. Als de dialoog tussen Joden en christenen bij tijden te beladen lijkt om op lange termijn levensvatbaar te zijn, hoeveel te meer zouden we geneigd zijn om iets vergelijkbaars te denken over de debatten onder christenen over de Bijbel en homoseksualiteit! Als er één gesprek zinloos is, zo zeggen we tegen onszelf, dan is dit het wel. En toch, net als de rabbi's die met de christelijke wetenschapper samen de Bijbel lezen, volhardt Prestons boek in de overtuiging dat het waardevol is om de Bijbel – opnieuw – te openen en die te raadplegen om onderwijs en inzicht te ontvangen. Geconfronteerd met de hardnekkige, ogenschijnlijk ongeneeslijke onenigheid keert Preston terug naar de Bijbel, legt die opnieuw uit en nodigt ons uit om bij hem aan te sluiten.

Er is nog een derde reden dat ik denk aan die wekelijkse ontmoetingen als ik dit boek lees, en dat is omdat het gaat om ontmoetingen met anderen, die de dingen anders zien. In plaats van een christen die andere christenen ontmoet, of rabbi's die andere rabbi's ontmoeten, is de wekelijkse bijbelstudie van een christelijke wetenschapper en twee rabbi's een moment waarop mensen die het met elkaar oneens zijn samen om de tafel zitten. En dat is, denk ik, een beeld voor wat Preston in dit boek probeert te doen. Op bijna elke volgende bladzijde zul je zien hoe Preston probeert om op een eerlijke, vriendelijke en diepgaande manier in gesprek te gaan met collega-wetenschappers en -auteurs. Hij citeert niet alleen hun woorden, maar probeert ook te achterhalen wat hen drijft en waar ze zich zorgen over maken. Hij probeert hun standpunten te respecteren, maar leest ook tussen de regels door om hun diepere, onderliggende zorg aan de orde te laten komen.

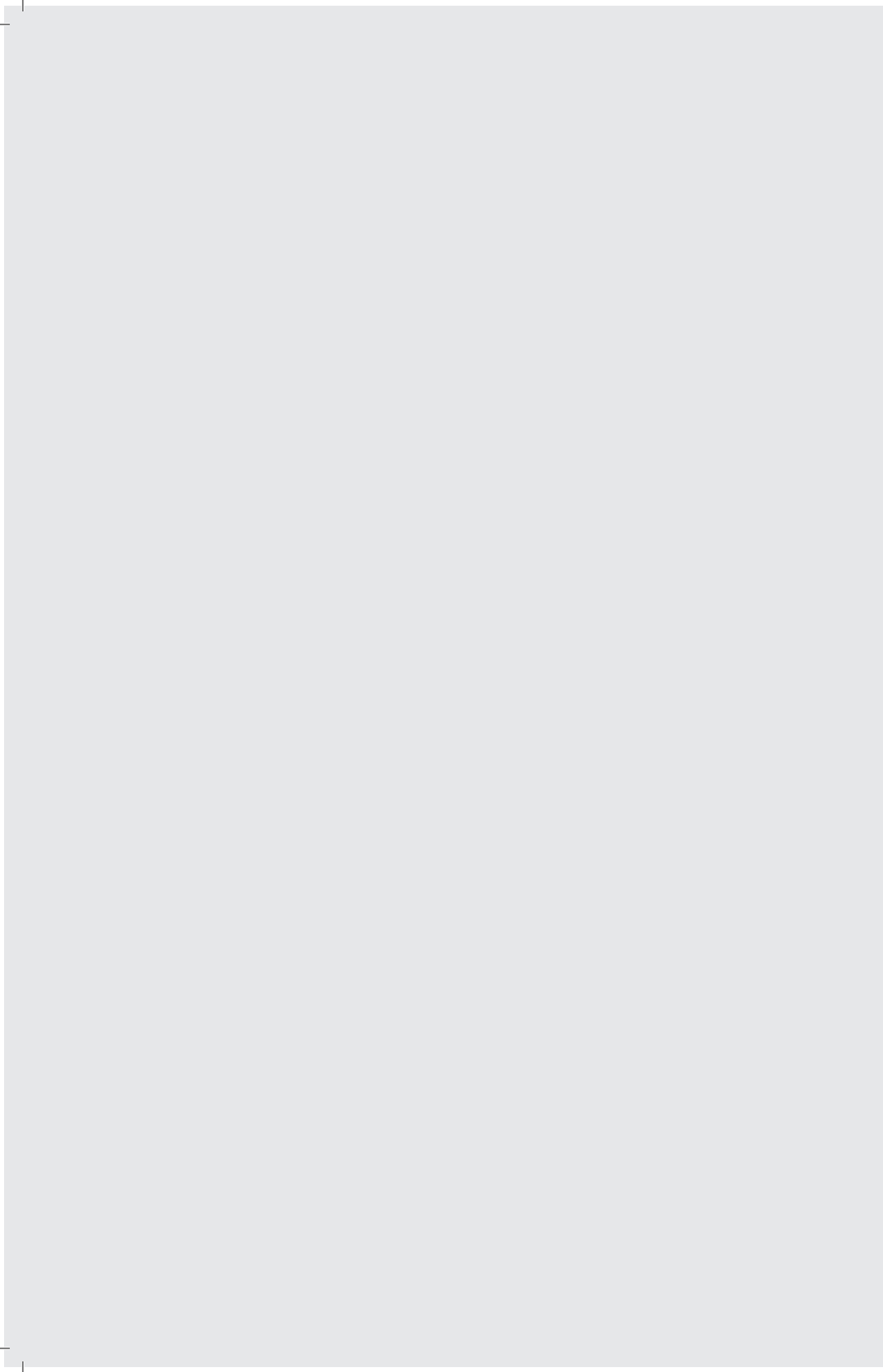
Als ze hem voor raadsels lijken te stellen, dan geeft hij dat eerlijk toe, en hij prijst hen ronduit als zijn eigen standpunten gebaseerd zijn op hun baanbrekende werk.

Als homoseksuele christen ben ik geboeid door wat Preston schrijft. Ik ben het niet in alles met hem eens (als een katholiek-gezinde anglicaan zou ik bijvoorbeeld graag hebben gezien dat hij de leer van Augustinus over de drie deugden van het huwelijk – inclusief de voortplanting – en de nieuwtestamentische teksten meer met elkaar in gesprek had gebracht), en ik zou verschillende dingen anders gezegd hebben.

Maar meer dan wat ook prijs ik de houding van dit boek. Het laat zien hoe je een vruchtbaar gesprek kunt voeren over homoseksualiteit, de Bijbel en pastorale zorg in de kerk. Als onze gesprekken met onze medegelovigen meer een voorbeeld zouden nemen aan wat Preston hier heeft geschreven, dan zou de kerk een heilzamere, heiligere plek worden.

Ik hoop dat je verder zult lezen. En wellicht kun je, net als de rabbi's die wekelijks de christelijke wetenschapper ontmoetten, dit boek samen lezen met anderen met wie je het oneens bent. Preston heeft de tafel al klaargezet. Ik hoop dat je een stoel pakt en samen met hem je Bijbel openslaat.

Wesley Hill

Inleiding

Ik sliep altijd als een os. Als er een vrachtwagen door mijn woonkamer zou denderen, werd ik nog niet wakker. Maar tegenwoordig slaap ik niet meer zo goed als vroeger. Ik word regelmatig wakker vóór mijn wekker afgaat, achtervolgd door het verdriet dat christenen homoseksuele mensen hebben aangedaan. Soms slaap ik al als ik het kussen raak, doodop, maar dan word ik direct weer wakker en bekruipt me het angstige gevoel dat ik de Bijbel verkeerd heb geïnterpreteerd – en dat ik anderen heb gekwetst. Ik kan niet langer op een afstandelijke manier lezen wat de Bijbel zegt over homoseksualiteit. Ik zie nu echte namen, mooie gezichten en complexe verhalen voor me, terwijl ik in de Bijbel lees.

Dit boek is verreweg het moeilijkste dat ik heb geschreven. Als ik alleen maar een stel bijbelteksten had bestudeerd, dan zou het veel makkelijker zijn geweest. Maar toen ik onderzoek begon te doen voor dit project, stelde ik mezelf ten doel om de helft van mijn tijd met lezen door te brengen en de andere helft met me inleven in homoseksuele mensen. Mijn leven zal nooit meer hetzelfde zijn. Ik heb er onverwacht veel vrienden bij gekregen. Hun verhalen zijn diep onder mijn huid gaan zitten.

Ik vermoed dat sommigen van jullie nu al geïrriteerd zijn. Bij al dat gepraat over luisteren naar homoseksuele mensen vraag je je af waar ik voor 'sta'. Dus laat ik het meteen maar

zeggen: ik sta voor de waarheid en ik sta voor liefde. Uitvinden hoe dat tegelijk kan, kost veel moeite. De vraag over homoseksualiteit lokt simpele antwoorden uit, en dus weiger ik in dit boek op moeilijke vragen antwoorden te geven die weinig om het lijf hebben. Als je snelle, makkelijke antwoorden wilt, of als je gewoon wilt dat ik al jouw aannames bevestig – wat die dan ook zijn – dan is dit niet het juiste boek voor jou. Er zijn meer dan genoeg boeken die je vooroordelen zullen bevestigen. In dit boek gaan we echt nadenken. We gaan studeren. We gaan luisteren naar het verdriet en de vreugde van echte mensen met een homoseksuele geaardheid. We zullen onze standpunten innemen met een nederig hart en een open vizier – waarbij we God uitnodigen om ons te corrigeren als we fout zitten. We gaan ons best doen om onze vooronderstellingen aan de kant te schuiven en oprecht te onderzoeken wat de Bijbel, niet onze traditie, zegt over homoseksualiteit.

Sommigen van jullie zijn wellicht vóór relaties tussen mensen van hetzelfde geslacht, terwijl anderen ertegen zijn. Ik schrijf dit boek voor jullie allebei – voor ons allemaal – voor iedereen die graag wil weten wat de Bijbel zegt (en niet zegt) over homoseksualiteit. Dit boek is geschreven voor christenen, die de Bijbel als gezaghebbend beschouwen. Hoewel ik een bijbelwetenschapper ben, ben ik ook een pastor die om mensen geeft, en een gewone jongen die houdt van surfen, honkbal, en graag naar actiefilms krijgt die slechte recensies ontvangen. Ik heb een graad in de theologie van het Nieuwe Testament en het Jodendom, en toch las ik tot ik zeventien was nooit een boek van kaft tot kaft. Ik ben geen geboren nerd. Ik bleek er eentje te worden, omdat ik verliefd werd op studeren.

Ik heb geprobeerd om de sfeer van dit boek gespreksmatig te laten zijn, zodat iedereen die geïnteresseerd is in dit onderwerp het zal begrijpen. De professor in mij krimpt ineen bij boeken die gefundeerd zijn op zwak en middelmatig onderzoek, en dus heb ik veel eindnoten opgenomen en een bijlage

voor diegenen onder jullie die dit onderwerp nog uitvoeriger willen onderzoeken.

Het eerste en grootste deel van dit boek gaat over wat de Bijbel zegt over homoseksualiteit, terwijl het laatste deel andere vragen beantwoordt, die tijdens de discussie opkomen. Ik ben me er bewust van dat sommige mensen er moe van worden om lastig gevallen te worden met de bijbelse passages over homoseksualiteit die gebruikt worden om homo's hard aan te pakken. Ik begrijp waarom mensen dat gevoel hebben, maar ondanks dat ik veel boeken over dit onderwerp heb gelezen, zie ik nog steeds een dringende behoefte aan een duidelijke, gedegen en eerlijke bestudering van de Bijbel. Sommige boeken die ik las gaven me het gevoel dat de Bijbel werd gebruikt om vooraf ingenomen standpunten over homoseksualiteit te rechtvaardigen. Ze voelen meer als een verdediging van een specifieke visie dan een onderzoek naar wat de Bijbel daadwerkelijk zegt – waarbij je bereid bent om de tekst te volgen, zelfs als die ertoe leidt dat je je visie moet bijstellen. Een onbevooroordeelde lezing van de Bijbel bestaat eenvoudigweg niet. We brengen allemaal onze aannames en vooroordelen mee naar de tekst. Maar zoals mijn vriend, de filosoof Jamie Smith laatst nog zei, het is mogelijk om een tekst een 'eerlijke lezing' te geven – een lezing waarbij je je eigen aannames erkent, maar ook anderen uitnodigt om hun aannames naar voren te brengen.

Ik heb geprobeerd om de Bijbel zo eerlijk mogelijk te lezen met betrekking tot homoseksualiteit. Ik heb geluisterd naar mensen aan beide kanten van het debat, diegenen die homoseksuele relaties goedkeuren en diegenen die dat niet doen. Tot mijn verbazing ben ik bevriend geraakt met veel mensen die er totaal andere standpunten op nahouden. Misschien komt dat wel, zoals je zult zien, omdat ik heb ontdekt dat de Bijbel mensen aan beide kanten van die vraag uitdaagt. De Bijbel heeft mij zeker uitgedaagd.

Telkens als ik een boek schrijf, probeer ik dat te doen in de context van een gevarieerde gemeenschap. Ik sta open voor feedback en kritiek bij elke zin, en met dit boek werp ik het net breed uit. Er zijn talloze mensen wier stemmen je hoort klinken achter elk woord, en dit boek zou anders geweest zijn als ik gewoon in een kamer was gaan zitten en het zelf had geschreven. Dat deed ik niet. Dit boek weerspiegelt een doorlopend gesprek met veel mensen over de Bijbel, de kerk en homoseksualiteit.

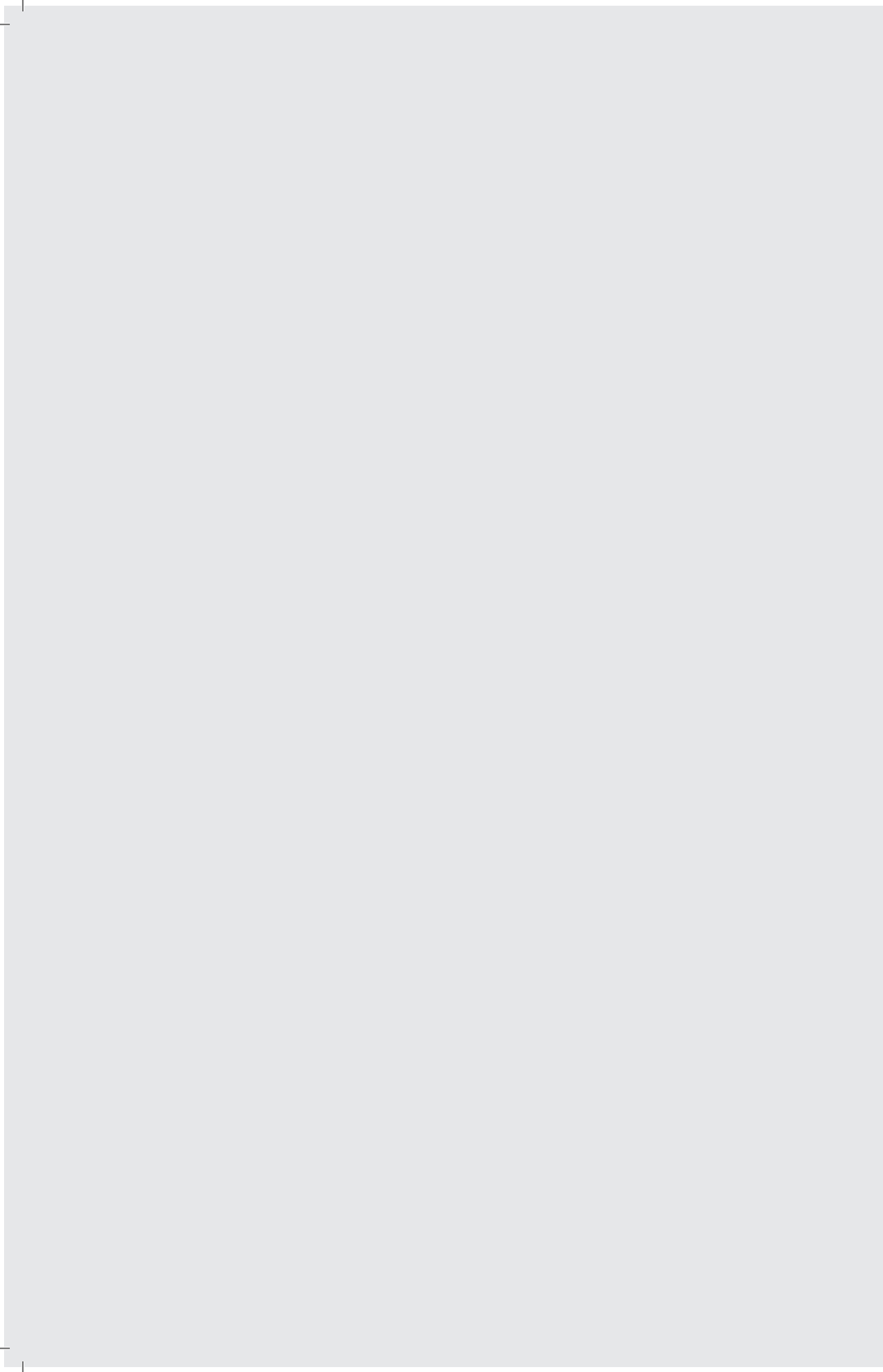
Het woord 'doorlopend' is belangrijk. Dit boek is niet het laatste wat ik heb gezegd over homoseksualiteit, maar het eerste (op papier, tenminste). Het vertegenwoordigt niet mijn geordende, onveranderlijke, in steen gebeitelde verklaring van wat ik altijd heb geloofd en zal geloven over homoseksualiteit. Dit boek is een bijdrage aan een complexe discussie over een moeilijk onderwerp. Ik zou zondigen als ik de brutaliteit had om te verklaren dat het me allemaal volkomen duidelijk is. Maar in de aanwezigheid van God en jou bid ik dat mijn gedachten erover tot lof en eer zullen zijn van mijn Heer en Koning voor wie het allemaal wél duidelijk is.

Dit boek is de vrucht van gesprekken en ontmoetingen binnen de gemeenschap, en daarom zijn er veel mensen die ik wil bedanken. Een aantal mensen hebben heel het boek, of een deel ervan, gelezen. Joey Dodson, Roy Ciampa, Sam Roberto, Mark Yarhouse, Jeff Cook, en ik zijn bijzondere dank verschuldigd aan de vele homoseksuele en lesbische lezers die mij scherpe feedback hebben gegeven, vooral als het gaat om mijn taal, toon en dingen die ik onbewust aannam: Matt Jones, Nathan Collins, Julie Rodgers, Bill Henson, Brian Gee, Wesley Hill, Bill Henson en Nick Roen. Verschillende anderen, die het manuscript niet lazen, maar wier verhalen een belangrijke impact hadden op mijn denken, waaronder Lesli Hudson-Reynolds, Justin Lee, Eve Tushnet en vele anderen wier getuigenissen mijn leven voor altijd hebben gevormd. Ik weet niet

of ik in staat geweest zou zijn om dit boek te voltooien als ik niet voortdurend bemoedigd was geweest door mijn predikant en vriend Bren Angelos en mijn vriend Brad Heinrichs, die me zijn berghut ter beschikking stelde om dit boek af te ronden. Bovenal dank ik mijn vrouw, Christine, en mijn vier kinderen, die hebben gezien wat dit boek me heeft gekost.

Veel dank ook aan de negentig studenten in mijn college-serie 'Homoseksualiteit, de Bijbel en de Kerk' (voorjaar 2014). Jullie luisterden, terwijl ik een proefrit maakte in een oudere versie van dit boek. Er waren ook veel mensen die uitvoerig reageerden op mijn serie blogs over dit onderwerp. Het zijn te veel namen om me te herinneren, maar Julie Perez, Joe Tobias en David 'Ford' Sinclair springen eruit. Geen van jullie liet mij weggkomen met welke onbedachtzame opmerking ook – het heeft me tot een beter mens gemaakt. Ik heb spijt van sommige beledigende opmerkingen die ik heb gemaakt en ik ben heel dankbaar voor jullie kritische feedback.

Ik heb verschillende lezingen gehouden over homoseksualiteit voor verschillende gezelschappen en, dankzij Gods genade, heb ik het overleefd. Met name het AudioFeed Music Festival in Champaign, Illinois (juli 2014), de Young Adults Conference van de First Baptist Church in Arkadelphia, Arkansas (maart 2014) en het Clydehurst Family Camp ergens in de bossen van Montana (augustus 2014) bleken ongelooflijk nuttig te zijn voor de vorming van mijn denken. Dank ook aan Denny Burk, Wesley Hill (nogmaals) en Owen Strachan voor jullie stimulerende interactie tijdens ons seminar over seksuele gerichtheid bij de jaarlijkse bijeenkomst van de Evangelical Theological Society in San Diego (november 2014).

‘Mijn naam was flikker’

Eric Borges groeide op in een behoudend christelijk gezin. Al jong beseftte Eric dat hij anders was, en de kinderen op school lieten hem dat ook weten. Al op de kleuterschool werd hij onafgebroken, meedogenloos gepest en de rest van de basisschooljaren was één grote verschrikking. ‘Ik werd dagelijks lichamelijk, geestelijk, verbaal en emotioneel belaagd,’ herinnert Eric zich. Dit leidde tot chronische migraine, een slopende depressie, zelfmoordgedachten, en talloze andere geestelijke en lichamelijke problemen. ‘Mijn naam was niet Eric, maar Flikker. Ik werd achtervolgd, bespuugd, en gemeden.’ Tijdens een voorval werd hij aangevallen in een vol klaslokaal en niemand nam het voor hem op, zelfs niet de leraar die erbij was. Gedurende heel zijn schoolperiode werd Eric behandeld als een monster, een minderwaardig soort mens. ‘Er werd zelfs tegen me gezegd dat mijn bestaan ten diepste onaanvaardbaar was. Ik was nergens veilig – zelfs niet in de kerk.’

In zijn tweede jaar als student kwam Eric uit de kast; hij vertelde zijn ouders dat hij homo was. Na exorcisme te hebben uitgeoefend op hun zoon, zeiden ze dat hij ‘verachtelijk was, pervers, onnatuurlijk en gedoemd om naar de hel te gaan’. Later dat jaar gooiden ze hem het huis uit. Eric deelde zijn verhaal op YouTube in 2011. In de video moedigde hij andere jongeren met vergelijkbare ervaringen aan met de woorden dat het ‘beter wordt’.¹ Hij was zelf gemarteld in een sissende

kookpot vol spot en kwelling en nu wilde hij anderen troost en hoop bieden om door de pijn heen te komen.

Een maand later pleegde Eric zelfmoord.

Ik zou willen dat Eric's verhaal een uitzondering was, maar dat is het niet.² Nu ik heb geluisterd naar talloze getuigenissen en de verontrustende statistieken heb bestudeerd, moet ik ontmoedigd zeggen dat de christelijke kerk vaak een onbedoelde, maar toch actieve rol heeft gespeeld in het wegduwen van homoseksuele mensen bij Christus vandaan. Soms weg van Christus en de dood in.

Degenen die geen zelfmoord plegen, verlaten vaak de kerk. Dit is waar het om draait: de meeste mensen die zich aange trokken voelen tot hetzelfde geslacht verlaten de kerk niet omdat hun werd verteld dat de uitleving van homoseksualiteit verkeerd is. Ze vertrekken omdat ze ontmenselijkt werden, belachelijk gemaakt en behandeld als iemand die 'anders' is.

Een oude baptistenpredikant zei me laatst: 'Mensen zullen zich altijd aangetrokken voelen tot de plek waar ze liefde ontvangen. Als ze geen liefde vinden in de kerk, dan gaan ze ergens anders naartoe.' Hij heeft gelijk. De verhalen van mijn homoseksuele en lesbische vrienden verschillen, maar ze worden verbonden door één gemeenschappelijke draad die sterk lijkt op die van Eric:

Ik groeide op in de kerk, maar iedereen wist dat ik anders was. Ze maakten grapjes over mij, ze bespotten me en gaven me het gevoel dat ik een monster was. Toen ik uit de kast kwam, werd ik afgewezen en dus vond ik een andere gemeenschap waar ik wel werd geaccepteerd.

Een homoseksuele vriend van mij leidt op zijn universiteitscampus een bijbelstudiegroep voor homoseksuele en lesbische mensen. Hij vertelde me dat de deelnemers van zijn studiegroep hongerig zijn naar Gods Woord, maar ook bang zijn om

naar de kerk te gaan. Mijn vriend zei niet dat ze ‘ongeïnteresseerd’ waren ‘afkerig’ of ‘te druk’. Hij zei ‘bang’, omdat je angst wordt aangejaagd. Ze waren doodsbang dat ze aangevallen of gekwetst zouden worden, geslagen of geïntimideerd – verbaal of fysiek – als ze op zondag over de heilige drempel stapten. Iets anders wat ze gemeen hadden, was dat ze allemaal hadden geprobeerd om een einde aan hun leven te maken. De laatste plek waar ze goed nieuws dachten te vinden, die het waard was om voor te leven, was binnen de kerk. En dus bleven ze buiten – hongerig om Gods Woord te kennen, maar tegelijk bang voor de mensen binnen de kerk.

Eric's verhaal en dat van vele anderen zorgde ervoor dat ik de vraag over homoseksualiteit opnieuw onder ogen wilde zien. Zoals velen van jullie groeide ik op binnen een christelijke traditie waarin werd gezegd dat homoseksualiteit een zonde is. Vele jaren lang twijfelde ik nooit aan deze aanname. Maar na het horen van ontelbare verhalen, zoals dat van Eric, begon ik mezelf af te vragen of we het wel bij het rechte eind hadden. Als het evangelie goed nieuws is, en de kerk het licht moet zijn dat de wereld verwarmt met dit goede nieuws, waarom verlaten homo's dan de kerk op zoek naar beter nieuws? Als het evangelie geen goed nieuws is voor homo's, dan is het helemaal geen goed nieuws.

Als ik de evangeliën lees, zie ik hoe mensen Jezus' nabijheid zoeken (Lucas 15:1). Allerlei mensen. Gebroken mensen, zondige mensen, buitengesloten mensen, reine en onreine mensen, zuivere en onzuivere mensen. Sommigen ontvingen hulp. Anderen werden met zichzelf geconfronteerd. Allemaal ontvingen ze liefde. Niemand liep weg met zelfmoordgedachten. De mensen die de grootste afkeer van Jezus hadden waren de religieuze hypocrieten. Terwijl ik nadenk over de vraag rond homoseksualiteit, zie ik hoe veel homoseksuele en lesbische mensen worden verworpen door de kerk. En dus vraag ik me af: waarom?

Heeft de kerk de kwestie van homoseksualiteit behandeld met dezelfde liefde als die van Christus? Weten we wel zeker dat we begrijpen wat de Bijbel écht zegt over homoseksuele relaties? Als je verder leest, zul je zien dat het antwoord op deze vraag zowel ja als nee is.

‘De Bijbel is daar héél duidelijk over’

In het vliegtuig zat ik naast een echtpaar. Ik kwam er al snel achter dat ze christenen waren. Toen ik hun vertelde dat ik boeken schreef, vroegen ze me waar ik op dat moment aan werkte. ‘Nou...’ – ik ben altijd een beetje zenuwachtig om het woord ‘homoseksualiteit’ te laten vallen onder mensen die ik niet ken – ‘Ik werk momenteel aan een boek over homoseksualiteit.’

De man keek meteen naar beneden en schudde zijn hoofd terwijl hij vol overtuiging zei: ‘De Bijbel is daar heel duidelijk over. Héél duidelijk! Geen discussie over mogelijk. Homoseksualiteit is verkeerd.’ Ik wist niet wat ik moest zeggen, en dus knikte ik instemmend, lafhartig en apathisch. ‘Hmmm ... eh ... ja ...’ Ik wilde niet in een discussie terechtkomen, maar hij bleef maar doorpreken. ‘Het is héél duidelijk ... geen discussie mogelijk.’

Ik vond dat een vreemde opmerking, omdat er wel degelijk over wordt gediscussieerd, een gigantische discussie zelfs, ongeacht hoe duidelijk hij denkt dat de Bijbel is; ik kon daar niet omheen. De tijd was rijp om wat bewijzen te verzamelen. Ik had mezelf vaak afgevraagd of christenen die ‘zeker weten’ dat homoseksualiteit verkeerd is mij de bijbelgedeelten zouden kunnen noemen waarin dat staat. Meestal kunnen ze dat niet. Ik was benieuwd of dat bij deze man anders was. Voor hem leek de bijbelse veroordeling van homoseksualiteit net zo duidelijk als de goddelijkheid van Christus of het bestaan van God.

'Het is héél duidelijk.'

En dus vroeg ik: 'Eh... over welke tekstgedeelten hebt u het precies?'

'Huh?' Hij was van zijn stuk gebracht.

'Welke passages bedoelt u?' herhaalde ik. 'Weet u wel, die teksten waarvan u zegt dat ze heel duidelijk zijn over het verkeer van homoseksueliteit.'

Stilte... Frustratie...

'Het is héél duidelijk!' riep hij uit.

'Ja, dat weet ik,' stemde ik van harte met hem in. 'Maar welke passages zijn heel duidelijk?'

'Nou... eh... eh... Ik weet het niet. Maar ik heb ze bestudeerd. Echt waar. Ze zijn er. En ze zijn héél duidelijk.'

Misschien zijn ze dat ook wel. Misschien had hij een black-out. Misschien had hij die gedeelten nauwkeurig bestudeerd, maar waren die gedeelten door de zorgen van het leven ergens ver weg in zijn geheugen terechtgekomen. Ik begrijp het. Ik herken dat. Maar ik vind het nog steeds wel vreemd dat de meeste christenen 'zeker' weten dat homoseksueliteit verkeer is – er is geen debat, geen discussie mogelijk, de Bijbel is héél duidelijk. Maar diezelfde christenen kunnen vaak de bijbelteksten niet noemen waarin naar homoseksuele relaties wordt verwezen.

Misschien denk je: 'Nou, dat komt doordat het te veel passages zijn om op te noemen! De Bijbel zegt zo vaak dat het verkeer is dat niemand dat allemaal bij kan houden.'

Feitelijk zijn het er echter maar zes.³

Zes teksten.

Zes passages in de Bijbel die lijken te zeggen dat homoseksueel gedrag verkeer is.

En zelfs rond die zes teksten is er een gigantisch debat over de vraag of die gedeelten toegepast kunnen worden op een duurzame homoseksuele relatie van liefde en trouw.

Want dat is ten diepste de vraag die christenen stellen. De

vraag is niet of homoseks buiten het huwelijk verkeerd is. Het gaat niet over de vraag of het bezoeken van een homoseksuele prostituee of het slapen met verschillende partners verkeerd is. Alle oprechte christenen geloven dat dit zonden zijn. De vraag is of twee mannen of twee vrouwen met elkaar kunnen omgaan, verliefd worden, seksueel rein blijven tot hun huwelijksdag en zich toewijden aan een levenslang, op liefde en trouw gebaseerd, op Christus gericht, zelfopofferend monogaam verbond.

De vraag is dus: zegt de Bijbel echt iets over deze vormen van relaties en verbiedt de Bijbel die ook?

Mijn reis

Een groot deel van mijn leven was ik net als die man in het vliegtuig. Ik geloofde dat homoseksualiteit verkeerd was; ik wist alleen niet waarom en waar het stond. Mijn opvattingen stonden nog steeds fier overeind, zonder redelijke, rationele of bijbelse fundering. En dus begon ik onderzoek te doen.

Aan het begin van mijn reis, begon ik te kijken naar wat de Bijbel zegt over homoseksualiteit. En om eerlijk te zijn dacht ik dat dit deel van mijn studie een paar weken zou duren. Per slot van rekening was men binnen mijn traditie al tot de conclusie gekomen dat homoseksuele relaties verkeerd waren, en dus hoefde ik alleen maar de verzen te vinden die deze traditie ondersteunden. Maar toen ik die verzen begon te bestuderen, kwam ik er al snel achter dat het niet zo eenvoudig lag. Je vindt het wellicht schokkend, maar de meeste bijbelgeleerden die in de laatste veertig jaar boeken hebben geschreven over homoseksualiteit, kwamen tot de conclusie dat de Bijbel op liefde en trouw gebaseerde homoseksuele relaties niet verbiedt.⁴ Het debat gaat niet over wat de Bijbel zegt. Zoveel is wel duidelijk. Het debat gaat over wat de Bijbel bedoelt.